

**Pojašnjenje o primjeni propisa
VEZANO UZ POJEDNOSTAVLJENI POSTUPAK DEKLARIRANJA TROŠKOVA KOJI
ČINE CARINSKU VRIJEDNOST ROBE PRI UVOZU**

1. ZAKONSKA OSNOVA.....	2
2. POSTUPANJE DEKLARANTA UKOLIKO U TRENUTKU PUŠTANJA ROBE U SLOBODAN PROMET NISU ZNANI SVI TROŠKOVI KOJI SE UKLJUČUJU/ISKLJUČUJU IZ CARINSKE VRIJEDNOSTI.....	2
2.1. Pojednostavljena deklaracija.....	2
2.2. Pojednostavljeno deklariranje troškova temeljem čl. 73 CZU	3
3. PODNOŠENJE ZAHTJEVA ZA ODLUKU ZA POJEDNOSTAVLJENO UTVRĐIVANJE ELEMENATA KOJI ČINE SASTAVNI DIO CARINSKE VRIJEDNOSTI	3
3.1. Pristup EU web aplikaciji Carinske odluke.....	3
3.2. Podnošenje zahtjeva	4
4. POSTUPANJE CARINSKE UPRAVE PO ZAHTJEVU.....	4
5. DONOŠENJE ODLUKE ZA POJEDNOSTAVLJENO UTVRĐIVANJE ELEMENATA KOJI ČINE SASTAVNI DIO CARINSKE VRIJEDNOSTI	6
6. DEKLARIRANJE POJEDNOSTAVLJENJA (TROŠKOVA/NAKNADA)	6
7. RADNJE NAKON DONOŠENJA ODLUKA	7
8. ČUVANJE ISPRAVA.....	7

Pojašnjenje o primjeni propisa VEZANO UZ POJEDNOSTAVLJENI POSTUPAK DEKLARIRANJA TROŠKOVA KOJI ČINE CARINSKU VRIJEDNOST ROBE PRI UVOZU

Ovim pojašnjenjem detaljnije se pojašnjava pojednostavljeni postupak deklariranja troškova koji čine carinsku vrijednost robe pri uvozu kao i postupak odobravanja istog.

Primarna metoda utvrđivanja carinske vrijednosti je metoda transakcijske vrijednosti propisana člankom 70. Carinskog zakonika Unije¹ koja se temelji na cijeni stvarno plaćenoj ili plativoj za robu koja se uvozi kojoj se dodaju ili iz koje se isključuju propisani troškovi (čl. 71. i 72 CZU-a).

U situaciji kada u trenutku puštanja robe u slobodan promet nije poznat iznos koji treba dodati/oduzeti od cijene stvarno plaćene ili plative za trošak/naknadu iz čl. 71. i 72 CZU-a deklarant mora podnijeti pojednostavljenu carinsku deklaraciju na temelju nepotpunih podataka tj. na temelju podataka s kojima deklarant raspolaže u trenutku carinjenja sukladno čl. 166 CZU-a. Međutim, članak 73. CZU-a propisuje mogućnost pojednostavljenog deklariranja troškova u onim slučajevima, u kojima se izvjesni elementi, koji se moraju dodatno zaračunati cijeni stvarno plaćenoj/plativoj ili isključiti iz cijene stvarno plaćene/plative, ne mogu odrediti u trenutku nastanka carinskog duga.

1. ZAKONSKA OSNOVA

- Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10. listopada 2013.) i sve njene izmjene i dopune) (članak 73.),
- Provedbena uredba Komisije (EU)² 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343/558, 29. prosinca 2015.) i sve njene izmjene i dopune,
- Delegirana uredba Komisije (EU)³ 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343/1, 29. prosinca 2015.) i sve njene izmjene i dopune (članak 71.),

2. POSTUPANJE DEKLARANTA UKOLIKO U TRENUTKU PUŠTANJA ROBE U SLOBODAN PROMET NISU ZNANI SVI TROŠKOVI KOJI SE UKLJUČUJU/ISKLJUČUJU IZ CARINSKE VRIJEDNOSTI

2.1. Pojednostavljena deklaracija

U situaciji kada u trenutku puštanja robe u slobodan promet nije poznat iznos koji treba dodati/oduzeti od cijene stvarno plaćene ili plative za trošak/naknadu iz čl. 71. i 72 CZU-a deklarant mora podnijeti pojednostavljenu carinsku deklaraciju na temelju nepotpunih podataka tj. na temelju podataka s kojima raspolaže u trenutku carinjenja sukladno čl. 166 CZU-a. U propisanom roku⁴ deklarant je u obvezi dostaviti isprave/podatke s time da kod pojednostavljene deklaracije radi nedostajanja određenih podataka vezanih uz utvrđivanje

¹ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije, u daljnjem tekstu CZU

² U daljnjem tekstu PUCZU

³ U daljnjem tekstu DUCZU

⁴ Rokovi su propisani čl. 146 DUCZU

carinske vrijednosti carinski ured može, ako je to zbog okolnosti neophodno, odrediti duže rokove uzevši u obzir ukupne rokove za naplatu duga. Isto se prvenstveno odnosi na činjenice gdje deklarantu u trenutku puštanja robe u slobodan promet nije nastala obveza plaćanja prodavatelju ili trećoj osobi određenog troška (npr. licenca) niti zna visinu troška jer se isti izračunava kasnije (npr. u % od prodajne cijene na domaćem tržištu). Obveza prijave dodatnog troška nastaje tek kad nastane i obveza obračuna i plaćanja prodavatelju ili trećoj osobi.

Deklarant unutar određenog roka podnosi dopunsku deklaraciju koja sadrži potrebne podatke za dotični carinski postupak.

2.2. Pojednostavljeno deklariranje troškova temeljem čl. 73 CZU

U praksi se često kod prijavljivanja troškova koji se uključuju/isključuju iz carinske vrijednosti temeljem pojednostavljene deklaracije javljaju različite situacije, kao npr. dugo razdoblje dok se uvezena roba proda i nastane obveza plaćanja troška za određeni proizvod i/ili veliki broj proizvoda koji je pušten u slobodan promet po pojedinoj deklaraciji pa shodno tome i dugi period ili puno izmjena po određenoj carinskoj deklaraciji, nerazmjerno visoki troškovi i sl.

Da bi se izbjegle takve situacije članak 73. CZU-a propisuje *moгуćnost* pojednostavljenog deklariranja troškova u onim slučajevima, u kojima se izvjesni elementi, koji se moraju dodatno zaračunati cijeni stvarno plaćenoj/plativoj ili isključiti iz cijene stvarno plaćene/plative, ne mogu odrediti u trenutku nastanka carinskog duga.

Odluka se dodjeljuje na zahtjev deklaranta ako su ispunjeni slijedeći uvjeti⁵:

- Primjenom pojednostavljene deklaracije stvorili bi se nerazmjerni administrativni troškovi te
- Utvrđena carinska vrijednost neće se znatno razlikovati od vrijednosti utvrđene u odsutnosti odluke.

Ujedno podnositelj zahtjeva treba zadovoljavati određene uvjete propisane čl. 71 DUCZU.

Središnji ured Carinske uprave može u takvim slučajevima, *a na zahtjev deklaranta*, odobriti primjenu prikladnih procijenjenih vrijednosti, a carinska deklaracija, koja sadrži takve procijenjene elemente, smatrat će se konačnom.

3. PODNOŠENJE ZAHTJEVA ZA ODLUKU ZA POJEDNOSTAVLJENO UTVRĐIVANJE ELEMENATA KOJI ČINE SASTAVNI DIO CARINSKE VRIJEDNOSTI

Pojednostavljeni način deklariranja troškova koji se uključuju/isključuju iz carinske vrijednosti deklarant ne može samoinicijativno koristiti, već mora ishoditi odluku. Zahtjev za odluku podnosi se preko EU web aplikacije Carinske odluke.

3.1. Pristup EU web aplikaciji Carinske odluke

Postupak autorizacije i autentikacije (provjere prava pristupa i ovlasti u aplikaciji) vrši se putem G2B servisa Carinske uprave te pomoću UUM&DS centralnog servisa koji je povezan na postojeću infrastrukturu G2B servisa. Stoga je nužno prethodno obaviti sve potrebne predradnje koristeći standardne aplikacije Prijava gospodarskog subjekta i administratora za korištenje usluga e-Carine te je potrebno kreirati zastupanje ukoliko centralnim aplikacijama za potrebe gospodarstvenika pristupa carinski zastupnik.

⁵ Čl. 71. DUCZU

Za dobivanje (ukoliko već nema) autorizacije i autentikacije gospodarstvenik se treba obratiti Carinskoj upravi na e-mail helpdesk@carina.hr ili telefon: +385 1 6511 888 radi dobivanja daljnjih uputa.

Nakon dobivanja autorizacije i autentikacije, EU web aplikaciji Carinske odluke pristupa se putem stranice Carinske odluke – Europska komisija na slijedećem linku:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/customs-decisions_en.

Na istoj treba se odabrati pristup EU Trader Portal system-u za pristup EU web aplikaciji Carinske odluke.

Detalnije upute o carinskim odlukama mogu se dobiti na web stranici Carinske uprave <https://carina.gov.hr/istaknute-teme/e-carina/carinske-odluke/5362> dok se upute o korištenju EU web aplikacije Carinske odluke nalaze se na web stranica Europske komisije na slijedećem linku: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/customs-decisions_en

3.2. Podnošenje zahtjeva

Kao što je gore navedeno zahtjev se podnosi putem EU web aplikacije Carinske odluke.

Zahtjevu treba priložiti sve isprave (komercijalne i knjigovodstvene) koje se odnose na kupoprodaju koja je služila za utvrđivanje carinske vrijednosti povezane sa zahtjevom (npr. kupoprodajni ugovori, ugovori o licenci, ugovori o troškovima prijevoza, podaci iz knjigovodstva) kao i predloženi izračun prosječne visine troška u postotku od cijene stvarno plaćene za robu za prethodni reprezentativni period uzimajući u obzir ugovoreni postotak ili fiksni iznos po jedinici mjere, te metodu temeljem koje se došlo do izračuna prosječnog postotka.

Podnositelj zahtjeva ima pravo zahtijevati produženje roka za donošenje odluke u slučaju potrebe provođenja određenih prilagodbi kako bi se ispunili uvjeti za donošenje odluke.

4. POSTUPANJE CARINSKE UPRAVE PO ZAHTJEVU

U roku od 30 dana do dana podnošenja zahtjeva provjerava se ispunjenje uvjeta za prihvaćanje zahtjeva.

Uvjeti za prihvaćanje zahtjeva su slijedeći:

- zahtjev sadrži sve potrebne informacije
- podnositelj zahtjeva je registriran
- ima poslovni nastan u EU
- zahtjev je podnesen nadležnom tijelu
- ista odluka u protekloj godini nije poništena ili opozvana

Ako zahtjev sadrži sve informacije potrebne za donošenje odluke zahtjev se prihvaća. Ako u roku od 30 dana carinsko tijelo ne obavijesti podnositelja zahtjeva, zahtjev se smatra prihvaćenim.

U slučaju da nisu zadovoljeni uvjeti, zahtjev se odbija.

Kada je zahtjev prihvaćen odluka se mora donijeti najkasnije 120 dana od dana prihvaćanja zahtjeva. Moguće je produžiti rok za donošenje odluke i to kako slijedi:

- Ako su potrebne dodatne informacije – 30 dana
- Za savjetovanje s drugim državama članicama – vrijeme potrebno za savjetovanje
- Ako se vode carinske istrage – 9 mjeseci

Po primitku zahtjeva utvrđuje se zadovoljava li podnositelj zahtjeva uvjete propisane čl. 71. DUCZU-a i to:

- Postupanje temeljem čl. 166. CZU-a (pojednostavljena carinska deklaracija) bi stvorila nerazmjerne administrativne troškove;
- Utvrđena carinska vrijednost neće se znatno razlikovati od vrijednosti utvrđene u odsutnosti odluke;
- Podnositelj zahtjeva ispunjava kriterij iz članka 39. točke (a) CZU-a;
- Podnositelj zahtjeva vodi računovodstveni sustav koji je u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se knjigovodstvo vodi i koja će olakšati carinske knjigovodstvene kontrole; Računovodstveni sustav vodi arhivsku evidenciju podataka kojom se omogućuje kontrolni slijed od trenutka evidentiranja podataka;
- Podnositelj zahtjeva ima upravnu organizaciju koja odgovara vrsti i opsegu poslovanja i koja je pogodna za upravljanje protokom robe te ima unutarnje kontrole kojima se mogu otkriti nezakonite ili nepravilne transakcije.

Ako zahtjevu nisu priloženi svi potrebni dokumenti, od podnositelja zahtjeva može se tražiti da ga dopuni. Ako podnositelj zahtjeva ne priloži tražene isprave takav će se zahtjev odbiti.

Ukoliko je potrebno može se, od Službe za nadzor nadležnog Područnog carinskog ureda tražiti naknadna provjera trgovačkih, knjigovodstvenih i ostalih isprava prema članku 48. CZU-a s ciljem provjere predložene metodologije pojednostavljenog utvrđivanja i iznosa troška/naknade iz čl. 71. i 72. CZU-a u tvrtki podnositelja zahtjeva.

Tijekom naknadne provjere Služba za nadzor utvrditi će narav troška/naknade iz članaka 71. i 72. CZU-a kao i je li iste potrebno uključiti/isključiti iz carinske vrijednosti. Ovdje je važno utvrditi uključuje/isključuje li se ukupan trošak ili samo njegov dio iz carinske vrijednosti tj. uvećava/umanjuje cijenu stvarno plaćenu ili plativu za robu.

Naknadnom provjerom je nadalje potrebno provjeriti i procijenjeni iznos (u postotku od cijene stvarno plaćene ili plative) koji će se uključivati/isključivati iz cijene stvarno plaćene ili plative. Procijenjeni iznos treba biti utvrđen temeljem podataka koji se odnose na potrebni reprezentativan period uvoza robe i iznosa naknade za trošak koji su plaćeni u tom periodu. Prilikom utvrđivanja prosječnog podatka temeljem prethodnog reprezentativnog perioda isti će se utvrđivati od slučaja do slučaja pod uvjetom da je reprezentativni period dovoljno dugačak da se temeljem istog može utvrditi prosječni postotak koji će biti adekvatno mjerilo ukupnog iznosa koji je potrebno uključiti/isključiti pri utvrđivanju carinske vrijednosti.

Ukoliko takvi podaci nisu dostupni nije moguće primijeniti pojednostavljeni postupak. Predmetni postotak usuglašava se s podnositeljem zahtjeva tj. podnositelj zahtjeva mora s istim biti suglasan. Ukoliko se ne usuglasi prosječni podatak – odluka neće biti izdana već će deklarant morati deklarirati podatke temeljem pojednostavljene carinske deklaracije.

Kao primjer možemo navesti slučaj:

Uvoznik kupuje robu od prodavatelja P iz Kine, licencu za trgovački znak plaća u iznosu od 5% od neto prodajne cijene u HR i to nositelju zaštitnog znaka u SAD-u. Uvoznik se javlja s ciljem utvrđivanja prosječnog podatka koji bi kod puštanja robe u slobodan promet uključio u carinsku vrijednost. Isto iz razloga što se iznos licence utvrđuje temeljem postotka od neto prodaje robe. Kako se radi o velikom broju artikala koji se ne prodaju grupno, već pojedinačno u trgovinama maloprodaje, ukoliko deklarant nema mogućnost pojednostavljenog deklariranja troškova isti je u obvezi po prodaji proizvoda obračunati licencu te po plaćanju licence nositelju licence (mjesečno) privremene

podatke u deklaracijama zamijeniti konačnim. Kako se radi o velikom broju carinskih deklaracija i velikom broju stavka isto predstavlja dodatna financijska sredstva za evidenciju i vođenje te znatno komplicira samo poslovanje. Iz tog razloga Središnji ured, Sektor za carinski sustav, Odjel za carinsku vrijednost je po zahtjevu i uz suglasnost deklaranta, a temeljem prethodnog reprezentativnog perioda od godine dana utvrdio da se 5% od neto prodajne cijene može usporediti sa 7% od nabavne cijene. Isto je utvrđeno na temelju prijedloga deklaranta te je odlukom isto i predviđeno. Deklarant će pri slijedećim uvozima u carinsku vrijednost uključivati i 7% od neto nabavne cijene temeljem obveze prema nositelju licence. Kako su predmetni postotak zajedno usuglasili carina i uvoznik, takvi podaci su konačni, deklaracija je konačno završena i carinska služba neće naknadno provjeravati okolnosti tj. konkretna plaćanja prema nositelju prava i uključenost istih u carinsku vrijednost.

5. DONOŠENJE ODLUKE ZA POJEDNOSTAVLJENO UTVRĐIVANJE ELEMENATA KOJI ČINE SASTAVNI DIO CARINSKE VRIJEDNOSTI

Središnji ured Carinske uprave, Odjel za carinsku vrijednost izdaje traženu odluku za pojednostavljeni postupak deklariranja troškova koji čine carinsku vrijednost robe pri uvozu ako se utvrdi da su ispunjeni svi propisani uvjeti.

Predmetna odluka može se izdati bez ograničenja roka valjanosti. Neovisno o roku obvezuje se podnositelj zahtjeva da se svaka promjena vezana uz predmetni ugovor i obvezu koji se tiče konkretnih troškova/naknada mora odmah dojaviti Središnjem uredu, Odjelu za carinsku vrijednost na e-mail vrijednost@carina.hr ili pisanim putem.

Sastavni dio odluke je i broj odluke koji EU web aplikacija Carinske odluke dodjeljuje, a sastoji se od:

- ISO oznake za Republiku Hrvatsku: HR,
- Troznamenaste šifre vrste odluke: CVA,
- šifre carinskog tijela nadležnog za izdavanje odluke
- Godine izdavanja ,
- i broja carinske odluke.

U slučaju da se odluči o odbijanju zahtjeva, deklarant ima rok 30 dana za davanje svojeg objašnjenja vezano uz isto. Središnji ured, Odjel za carinsku vrijednost pregledat će objašnjenje i u slučaju promjene mišljenja odobriti zahtjev. Ako se mišljenje ne promijeni, zahtjev se odbija. Deklarant ima pravo žalbe na isto.

6. DEKLARIRANJE POJEDNOSTAVLJENJA (TROŠKOVA/NAKNADA)

Nakon što se uvozniku odobri pojednostavljeno deklariranje troška/naknade iz čl. 71. i 72. CZU-a deklarant je u obvezi slijedeće podatke deklarirati u carinskoj deklaraciji:

- U PE 12 12 002 Vrsta odobrenja carinske deklaraciji unosi se šifra C504, a u PE 12 12 001 Referentni broj odobrenja unosi se broj odluke.
- U PE 14 04 008 Oznaka uvećanja i odbitci potrebno je navesti šifru vrste troška AN (uvećanja na temelju odluke izdane u skladu s čl. 71. Delegirane uredbe (EU) 2015/2446) ili BG (Odbitci na temelju odluke izdane u skladu s čl. 71. Delegirane uredbe (EU) 2015/2446). Iznos se unosi u PE 14 04 014 Iznos uvećanja i odbitci u apsolutnom iznosu u eurima izračunat za konkretan trošak/naknadu kod konkretnog uvoza. Tako utvrđeni iznos troška obračunava se (uključuje/isključuje iz carinske vrijednosti) te se

carinska vrijednost iskazuje u PE 14 03 040 014 Obračunska osnovica, iznos. Ako se podatak o uvećanjima i odbitcima deklarira na nivou pošiljke tada se isti odnosi i istovjetan je na svim stavkama, a ako se deklarira samo za stavku, tada se i odnosi samo na tu konkretnu stavku.

- U PE 14 10 Metoda određivanja vrijednosti deklarant navodi metodu „1“ tj. metodu transakcijske vrijednosti robe.

Primjer: Odluka za pojednostavljeno utvrđivanje elemenata koji čine sastavni dio carinske vrijednosti navodi paušalni iznos za stavku AN - uvećanja na temelju odluke izdane u skladu s člankom 71. Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 kao postotak od 10%. U PE 14 04 014 Iznos uvećanja i odbici ne unosi se „10%“, nego je potrebno prvo izračunati koliki je 10 % od cijene stvarno plaćene ili plative za robu i zatim ga unijeti, npr.: „AN 57,60“. Ujedno u PE 14 10 Metoda određivanja vrijednosti potrebno je upisati „1“. Dodatno u PE 12 12 002 Vrsta odobrenja potrebno je navesti šifru C504, a u PE 12 12 001 Referentni broj odobrenja broj odluke.

Carinska deklaracija u kojoj je obračun davanja izvršen prema ovako utvrđenoj carinskoj vrijednosti smatrat će se potpunom, bit će konačno završena i po navedenim deklaracijama neće se vršiti izmjene vezane uz obveze uvoznika za konkretne troškove/naknade prema vršitelju usluge/naknade.

7. RADNJE NAKON DONOŠENJA ODLUKA

Ako podnositelj zahtjeva primijeti odstupanja glede prosječnih podataka i stvarno plaćenih naknada, dužan je o tome odmah pismenim putem ili putem e-maila (vrijednost@carina.hr) obavijestiti Središnji ured, Odjel za carinsku vrijednost⁶. Središnji ured, Odjel za carinsku vrijednost će tada ovisno od slučaja do slučaja izmijeniti ili poništiti predmetnu odluku.

8. ČUVANJE ISPRAVA

U skladu s člankom 51. Carinskog zakonika Unije, osoba na koju se to odnosi je dužna čuvati sve isprave i druge informacije vezane uz odnosnu deklaraciju najmanje tri godine i osigurati njihovu dostupnost carinskim tijelima u bilo kojem trenutku u svrhu carinskih provjera. Navedena odredba uključuje i obvezu čuvanja sve dokumentacije vezane uz deklariranje temeljem pojednostavljenog postupka deklariranja troškova u carinsku vrijednost.

⁶ čl. 23. CZU-a